

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

23 sierpnia

№ 87.

Rok 1926.

TREŚĆ.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz.: 483—Przemysłu i Handlu z dnia 31 lipca 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. wydanego w porozumieniu z temiż Ministrami, w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploataowania urządzeń radiotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radiotechnicznego i handlu tym sprzętem 963

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz.: 484—z dnia 4 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Estonję Konwencji i Statutu w sprawie wolności tranzytu, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 roku 965
485—z dnia 5 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Szwajcarię Konwencji Międzynarodowej o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie w dniu 30 września 1921 r. 966
486—z dnia 6 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Wolne Państwo Irlandji Konwencji w sprawie wieku dopuszczania dzieci do pracy w rolnictwie, przyjętej przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w roku 1921 966
487—z dnia 6 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Rzeszę Niemiecką przyjętej przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Waszyngtonie w dniu 28 listopada 1919 r. Konwencji w sprawie bezrobocia 966
488—z dnia 10 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Finlandję Konwencji określającej najniższy wiek dopuszczania dzieci do pracy w marynarce, przyjętej przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w r. 1920 966
489—z dnia 10 sierpnia 1926 r. w sprawie ratyfikacji przez Wielką Brytanię Konwencji w sprawie odszkodowania na wypadek bezrobocia z powodu rozbicia się statku, przyjętej na Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w roku 1920 966

Sprostowania: a) ustawy z d. 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 1, poz. 1); b) rozp. Rady Min. z d. 9 stycznia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 2, poz. 14) 966

483.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 31 lipca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. wydanego w porozumieniu z temiż Ministrami, w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploataowania urządzeń radiotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radiotechnicznego i handlu tym sprzętem.

Na mocy artykułów 1, 7, 8, 9, 11, 12, 17, 28, 30 i 32 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, te-

legrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. wydanem w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploataowania urządzeń radiotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radiotechnicznego i handlu tym sprzętem (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 915) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 253) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 5 punkt V otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyższym zakładom naukowym i tym z pośród średnich zakładów technicznych, których program nauk obejmuje radiotechnikę”.

2) W § 5 punkt VII otrzymuje brzmienie następujące:

„Stowarzyszeniom miłośników radiotechniki oraz, za poręką stowarzyszeń, poszczególnym członkom tych stowarzyszeń, posiadającym odpowiednie techniczne kwalifikacje dla przeprowadzenia doświadczeń naukowych (patrz § 9)“.

3) W § 6 skreślić ostatnie zdanie ustępu przedostatniego.

4) W § 7 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy nadawaniu radiotelegraficznym lub radiotelefonicznym zabronione jest posługiwanie się językiem umówionym i szyfrowym za wyjątkiem kodów ogólnie przyjętych w radiokomunikacji“.

5) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakres fal w metrach i moc stacji w watach, licząc moc doprowadzoną do anod lamp oscylacyjnych, będzie ustalana każdorazowo przez Generalną Dyрекcję Poczty i Telegrafów w zależności od przeznaczenia stacji i w związku z istniejącą w kraju siecią radiostacji“.

6) W § 14 ustęp pierwszy uzupełnia się w końcu słowami:

„albo wykazanie się odpowiednią fachową praktyką“.

7) W § 14 ustępie drugim po słowach „takich świadectw“ dodaje się słowa „lub odpowiedniej praktyki“.

8) W § 15 ustęp pierwszy uzupełnia się w końcu słowami:

„anod lamp oscylacyjnych. Wyjątek stanowią stacje zaliczone do grupy VII, które uiszczają 25% norm powyższych“.

9) § 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„Upoważnienia na prawo zakupu i założenie radiostacji odbiorczej i korzystania z niej udzielane będą na podstawie pisemnych zgłoszeń wszystkim bez wyjątku ubiegającym się osobom w wieku ponad lat 14 bez różnicy czy będą to obywatele polscy, czy cudzoziemcy, pod warunkiem jednak, by zgłoszenie osób w wieku od lat 14 do 18 podpisane były oprócz zgłaszającego podanie przez osobę roztaczającą nad nią opiekę, która przez swój podpis bierze na siebie odpowiedzialność prawną za zgodne z przepisami użytkowanie stacji.“

Upoważnienia udzielone cudzoziemcom, jak również wszystkim osobom, zamieszkałym w 15 km. pasie adgranicznym, mogą być cofnięte na polecenie władz II lub III instancji bez podania motywów cofnięcia“.

10) § 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoba prywatna, ubiegająca się we własnym imieniu lub w imieniu zastąpionej przez nią osoby prawnej o udzielenie jej wskazanego w paragrafie poprzednim upoważnienia obowiązana jest zwrócić się o nie zasadniczo do urzędu pocztowo-telegraficznego, w którego okręgu doreczeń stacja ma być czynną, a co do stacji ruchomych — do urzędu pocztowo-telegraficznego, w którego okręgu doreczeń ubiegający się o upoważnienie zamieszkuje, składając opłacone stemplem odpowiednie zgłoszenia, bądź osobi-

ście, bądź przesyłając je pocztą listem poleconym lub przez posłańca za pokwitowaniem doreczenia. W miastach, w których ma siedzibę większa ilość urzędów pocztowo-telegraficznych, miejscowe Dyrekcje Poczty i Telegrafów wyznaczają, które urzędy uprawnione są do przyjmowania zgłoszeń i wydawania upoważnień.“

Zwracanie się o wydanie upoważnienia do innego urzędu pocztowo-telegraficznego, niż to wskazane jest w ustępie poprzednim, uwzględniane będzie tylko w wypadkach wyjątkowych, a mianowicie, gdy zgłaszającą się o upoważnienie jest osoba przyjezdna, która, korzystając z pobytu w większym mieście, chciałaby nabyć radjoodbiornik, nie posiada jednak wymaganego upoważnienia. Wydawane w tym wypadku upoważnienie ma charakter tymczasowy i winno być wymienione we właściwym urzędzie na upoważnienie stałe, które ten ostatni urząd wyda bezpłatnie, a tylko za pobraniem należnego abonamentu radjofonicznego.“

W wymaganem dla uzyskania upoważnienia pisemnym zgłoszeniu należy podać:

a) imię, nazwisko, wiek, przynależność państwową i zawód osoby ubiegającej się o upoważnienie,

b) adres (ewentualnie i nr. telefonu), pod którym należy się zwracać do składającego zgłoszenie z wszelkiego rodzaju zawiadomieniami względnie rachunkami, dotyczącymi opłat radjofonicznych,

c) adres lokalu lub wskazanie miejsca, w którym ma być zainstalowana stacja odbiorcza i charakter tego lokalu (mieszkanie prywatne, instytucja rządowa, komunalna, dobroczynna, zakład naukowy, biuro instytucji handlowej, przemysłowej lub innej, cukiernia, restauracja, sala koncertowa i t. p.) ewentualnie o ileby chodziło o stacje ruchome, gdzie takowe będą czynne,

d) przeznaczenie stacji odbiorczej (dla użytku prywatnego, dla demonstracji publicznych bezpłatnych, dla demonstracji płatnych),

e) w jakich ratach chce opłacać abonament radjofoniczny,

f) oświadczenie, że petent nie został już pozbawiony upoważnienia na posiadanie radiostacji odbiorczej na skutek wyroku sądowego lub na polecenie Władz II lub III instancji (patrz § 16 ustęp 2).

g) zobowiązanie do przestrzegania przepisów, normujących stosunek posiadacza radiostacji odbiorczej do władz państwowych i towarzystw eksploatujących radjofon, pod rygorem cofnięcia upoważnienia oraz ewentualnej odpowiedzialności sądowej.“

Za wiarogodność przytoczonych w zgłoszeniu danych odpowiedzialną jest osoba podpisująca zgłoszenie, i dane te nie będą doraźnie sprawdzane i kwestjonowane przez urząd wydający upoważnienie, gdyby jednak w następstwie okazało się, iż nie odpowiadają one rzeczywistości, wydane upoważnienie zostanie cofnięte bez prawa uzyskania nowego, winny zaś złożenia fałszywego zeznania zostanie pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.“

11) § 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Naczelnik urzędu pocztowo-telegraficznego względnie wyznaczony ku temu urzędnik, który przyjął do wykonania wymienione w § 17 zgłoszenie, obowiązany jest niezwłocznie na podstawie przyto-

czonych w zgłoszeniu danych sporządzić upoważnienie i,

a) gdy zgłaszający stawiał się osobiście w urzędzie, lub nadesłał zgłoszenie przez osobę trzecią, wydać upoważnienie po uprzednim pobraniu 5 zł. opłaty kancelaryjnej i pierwszej raty opłaty abonamentowej za radjofon,

b) gdy zgłoszenie nadesłane zostało pocztą, wysłać upoważnienie pocztą, jako przesyłkę zleceniową. Uiszczenie opłaty kancelaryjnej urzędnik wydający upoważnienie zaznacza na upoważnieniu w przeznaczonych na to rubryce.

W razie wydawania upoważnienia na radiostację odbiorczą dla produkcji publicznych wydający upoważnienie czyni na nim wzmiankę, że upoważnienie jest ważne tylko w razie posiadania wymaganego zezwolenia władz administracyjnych na produkcję publiczną.

12) § 20 obowiązuje w nowym brzmieniu następującym:

„Upoważnienia, które już zostały wystawione lub które wystawione zostaną w ciągu r. 1926, 1927 i 1928 zasadniczo ważne będą do 1 stycznia 1929 r. Stosownie do uznania Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów może nastąpić ich dalsza prolongata lub też nowa rejestracja wszystkich radjo-odbiorników”.

13) § 21 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie przeniesienia stacji radjoodbiorczej z lokalu, wskazanego w upoważnieniu, do innego lokalu lub innej miejscowości, znajdującej się w okręgu doręczeń tegoż urzędu, który upoważnienie wydał, posiadacz upoważnienia obowiązany jest o zmianie adresu powiadomić zainteresowany urząd, w ciągu dni siedmiu. Dotyczy to również zmiany adresu, pod którym mają być przesłane zawiadomienia i rachunki.

Gdy nowy lokal znajduje się w okręgu doręczeń innego urzędu niż urząd, który upoważnienie wydał, posiadacz upoważnienia obowiązany jest w nieprzekraczalnym terminie dni siedmiu powiadomić urząd, w którego spisach figuruje, o skreślenie go w spisie i przekazanie podania urzędowi, w którego okręgu będzie nowe miejsce zamieszkania abonenta.

Podany w ustępie poprzednim sposób postępowania nie dotyczy stacji radjoodbiorczych, czasowo przenoszonych do innych miejscowości wskutek wyjazdu ich posiadaczy na letniska, do miejsc kuracyjnych, na roboty sezonowe i t. p. W tym wypadku posiadacz upoważnienia uiszcza opłaty abonamentowe radjofoniczne w urzędzie, w którym jest zarejestrowany bądź we właściwych terminach, bądź zgóry za pewną ilość miesięcy”.

14) W § 22 w ustępie pierwszym po słowach „użyteczności publicznej” i w ustępie drugim po słowie „antypaństwowych” dodaje się słowa: „oraz komunikatów agencji telegraficznych, przeznaczonych dla ściśle określonego grona odbiorców”.

15) W § 22 dodaje się ustęp trzeci następującej treści:

„Przedsiębiorstwa prasowe za prawo odbioru i wykorzystywanie treści komunikatów „do wszystkich” (Cq — à tous) jako materiału informacyjnego, nie uiszcza żadnych dodatkowych opłat, gdy prze-

ciwnie za prawo odbioru i wykorzystania treści komunikatów, przeznaczonych dla ściśle określonego grona odbiorców, ci ostatni oprócz opłat na rzecz odnośnej agencji uiszczają jeszcze na rzecz Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów pewną opłatę indemnizacyjną, której wysokość ustala Minister Przemysłu i Handlu”.

16) W § 23 ustęp pierwszy uzupełnia się następującym zdaniem:

„Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów po stwierdzeniu przez własne organa lub przez upoważnione przez nią do tego organa towarzystwa eksploatującego radjofon, iż prywatna radiostacja przez zbytne promieniowanie przeszkadza innym posiadaczom radiostacji odbiorczych, ma prawo cofnąć upoważnienie”.

17) W § 23 w ustępie drugim po słowach „50 metrów” dodaje się:

„licząc całą długość anteny i długość części doprowadzenia znajdującej się na zewnątrz budynku”.

18) W § 29 ustęp drugi i następne do końca paragrafu skreśla się.

19) W § 30 w ustępie czwartym w punktach a), b) i c) skreśla się słowa:

„Oznaczonych żetonami A”.

„Oznaczonych żetonami B”.

„Bez znaku żetonowego”.

20) W § 31 skreśla się słowa:

„upoważnieniami na zakup radjoodbiorników”.

21) § 32 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 sierpnia 1926 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

484.

Oświadczenie rządowe

z dnia 4 sierpnia 1926 r.

w sprawie ratyfikacji przez Estonję Konwencji i Statutu w sprawie wolności tranzytu, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarjatu Ligi Narodów z dnia 22 czerwca 1925, iż w dniu 6 czerwca 1925 roku został złożony w Sekretarjacie Ligi Narodów dokument ratyfikacji przez Jego-Ekscelencję Prezydenta Republiki Estońskiej Konwencji i Statutu w sprawie wolności tranzytu, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 roku (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 34, poz. 236).

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*